

บรรณานุกรม

- กึ่งกาญจน์ สิริสุนทร. "ความสัมพันธ์ของข้อสอบแบบเลือกตอบที่ใช้วัดความสามารถทางภาษากับ
การวัดความสามารถในการเรียงความ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา
พื้นฐานการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- โกวิท ประวาลพฤกษ์ และ สมศักดิ์ สินธุเวชชัย. การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร:
วัฒนาพานิช, 2527.
- จิตต์นิภา กักดีชุมพล. "กิจกรรมการเรียนและการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.
- จิตต์นิภา ศรีไสย และ อัจจิมา เทวกุล. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนระดับมัธยม
ศึกษาตอนปลาย." รายงานการวิจัย, กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ชวาล แพร่ตกุล. เทคนิคการวัดผล. พระนคร: อักษรเจริญทัศน์, 2507.
- แดง กลางท่าไค้. "การประยุกต์ทฤษฎีการสรุปอ้างอิงในการหาความเชื่อมั่นของการประเมิน
ความตรงเชิงเนื้อหา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการวัดและประเมินผล
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2531.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. การวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.
- ประกอบ คูปรัดน์. "เรื่องของข้อสอบแบบปรนัย: ความล้มเหลวของระบบการศึกษาไทย."
วารสารวิธีวิทยาการวิจัย 3(มกราคม-เมษายน 2531): 1-6.
- เปี่ยมศรี นาคพัฒน์. "วิธีสอนแต่งไทยในชั้นมัธยมปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2500.
- ไพศาล หวังพานิช. "ข้อสอบแบบความเรียง" วารสารการวัดผลการศึกษา 6(มกราคม-
เมษายน 2528): 89 - 97.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. หลักการวัดผลและการสร้างข้อสอบ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา
วิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2528.

- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. "การวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเขียนความเรียงระดับอุดมศึกษา." รายงานการวิจัย กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคณะ. "การเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายตามทัศนคติของอาจารย์และนักเรียน." รายงานการวิจัย กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- วิชาการ, กรม. แผนการสอนกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526 ก.
- _____. การประเมินหลักสูตรด้านคุณลักษณะ. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2526 ข.
- สมบูรณ์ ชิตพงศ์. "สมรรถภาพสมองที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2511.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. "ข้อสอบแบบปรนัย: คุณค่าต่อระบบการศึกษาไทย." วารสารวัดผล การศึกษา 10(มกราคม-เมษายน 2531): 69-70.
- อินทร์ ศรีคุณ. "ความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509.
- อุทุมพร จามรมาน. "ข้อสอบแบบปรนัย: คุณค่าต่อระบบการศึกษาไทย." วารสารการวัดผล การศึกษา 10(มกราคม-เมษายน 2531): 71-74.
- อุทุมพร ทองอุไทย. แผนวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำบกเจริญผล, 2523.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. "ผลการวิจัยกับการพัฒนาโรงเรียน." ใน การนำผลวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษา, หน้า 498-511. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.

- Anastasi, A. Psychological Testing. 3rd ed. New York: Crowell Collier and Macmillan, 1968.
- Baker, E. "The Specification of Writing Tasks." In Evaluation in Education: An international Review Series, pp. 291-297. Edited by Choppin, B. H. and Postlethwaite, T. N. Oxford: Pergamon Press, 1982.
- Bergman, J. Understanding Educational Measurement and Evaluation. Boston: Houghton Mifflin Company, 1981.
- Block, H. "Estimating the Reliability, validity and Invalidity of Essay Rating." Journal of Educational Measurement 22 (Spring 1985): 44-52.
- Bracht, G., and Hopkins, K. D. "The Commonality of Essay and Objective Test of Academic Achievement." Educational and Psychological Measurement 30 (1970): 359-364.
- Brennan, R. L. Elements of Generalizability Theory. Iowa: The American College Testing Program, 1983.
- Brennan, R. L., and Kane, M.T. "An Index of Dependability for Mastery Test." Journal of Educational Measurement 14(Fall 1977): 277-289.
- _____. "Generalizability Theory: A Review." New Directions for Testing and Measurement 4 (1979): 33-51.
- Cardinet, J., and Allal, L. "Estimations of generalizability parameters." New Directions for Testing and Measurement 18 (1983): 17-48.

- Cardinet, J.; Tournuer, Y.; and Allal, L. "Extention of generalizability Theory and its Application in educational measurement." Journal of Educational Measurement 18 (Winter 1981): 183-204.
- _____. "The symmetry of Generalizability Theory: Applications to Educational Measurement." Journal of Educational Measurement 13 (Summer 1976): 119-135.
- Chase, C.I. "The impact of Achievement Expectations and Handwriting Quality on Scoring Essay Tests." Journal of Educational Measurement 16 (Spring 1979): 39-42.
- _____. "Essay Test Scores and Reading Difficulty." Journal of Educational Measurement 20 (Fall 1983): 293-297.
- _____. "Essay test Scoring: Interaction of Relevant Variables." Journal of Educational Measurement 23 (Spring 1986): 33-41.
- Chadwick, B. A.; Barhr, H. M.; and Albrecht, S. L. Social Science Research Methods. New Jersey: Prentice-Hall, 1984.
- Choppin, B. H., and Postlethwaite, T. N. Evaluation: An International Review Series. Pergamon Press, 1982.
- Coffman, W. E. "Essay Examinations." In Educational Measurement, 2nd ed. pp. 271-280. Edited by Thorndike, R. L. Washington D. C.: American Council on Education, 1971.
- _____. "On the Validity of Essay Tests of Achievement." Journal of Educational Measurement 3 (Summer 1966): 151-156.
- Coffman, W.E., & Kurfman, D. A. "A Comparison of Two Methods of Reading Essay Examinations." American Educational Research Journal. 5 (1968): 99-107.

- Cronbach, L. J. et al. The Dependability of Behavioral Measurement : Theory of Generalizability for Score and Profiles. New York: John Wiley & Sons, 1972.
- Cronbach, L. J.; Rajaratnam, N.; and Gleser, G. C. "Theory of Generalizability: A liberalization of reliability theory." The British Journal of Statistical Psychology 16 (1963): 137-163.
- Cronbach, L. J., and Gleser, G. "The Signal/Noise Ratio in Comparison of Reliability Coefficient." Educational and Psychological Measurement XXIV (1964) : 467-479.
- De Gruijter, D. N. M., "The Essay Examination" In Psychometrics for Educational Debates, pp. 245-262. Edited by Van der Kamp, L. J. TH.; Langerach, W. F.; and De Gruijter, D. N. M. New York: Willey & Sons, 1980.
- De Gruijter, D. N. M., and Van der Kamp, L. J. Th. Statistical Methods in Psychological and Educational Testing. Abladsserdam: Offsetdrukkerij Kanters B.V., 1984.
- Ebel, R. L. Essentials of Educational Merasurement. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1972.
- Ebel, R. L., and Frisbie, D. A. Essential of Educational Mesasurement. 4th ed. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1986.
- Finlayson, D. S. "The Reliability of the Marking of Essays." British Journal of Educational Psychology 21 (1951): 126-134.

- Gilbert, P. L. F. "The Effects of a Primary Trait Scoring Guide on the Reliability Validity and Time Used in Teacher Evaluation of Student Writing." Dissertation Abstracts International. 41 (1981): 4270-A.
- Gillmore, G. M.; Kane, M. T.; and Naccarato, R. W. "The Generalizability of Student Ratings of Instruction: Estimation of the Teacher and Course Components." Journal of Educational Measurement 15(Spring 1978): 1-13.
- Gillmore, G. M. "Generalizability Theory: Applications to Program Evaluation." New Directions for Testing and Measurement 18 (1983): 3-16
- Hales, G. W., & Tokar, E. "The Effect of the Quality of Preceding Responses on the Grades Assigned to Subsequent Responses to an Essay Question." Journal of Educational Measurement 12 (Summer 1975): 115-117.
- Glover, J. A.; Bruning, R. H.; and Filbeck, R. W. Educational Psychology. Boston: Little, Brown and Company, 1983.
- Godshal, F. I.; Swineford, F.; and Coffman, W. E. The Measurement of Writing Ability. New York: College Entrance Examination Board, 1966.
- Green, J. A. Teacher-Made Tests. New York: Harper and Row, 1963.
- Gronlund, N. E. Constructing Achievement Tests. 2nd ed. Englewood Cliffs, N. J.: Prentice-Hall, 1977.

- Hales, G. W., & Tokar, E. "The effect of the quality of Preceding Responses on the Grades Assigned to Subsequent Responses to an Essay Question." Journal of Educational Measurement 12(Summer 1975): 115-117.
- Hopkins, K. D., and Stanley, J. C. Educational and Psychological Measurement and Evaluation. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1981.
- Hughes, D. C.; Keeling, E.; and Tuck, B.F. "The Influence of Context Position and Scoring Method on Essay Scoring." Journal of Educational Measurement 17(Summer 1980): 131-135.
- _____. "Effects of Achievement Expectations and Handwriting Quality on Scoring Essays." Journal of Educational Measurement 20 (Spring 1983): 65-70.
- _____. "The Effects of Instructions to Scores Intended to Reduce Context Effects in Essay Scoring." Educational and psychological Measurement 43 (1983): 1047-1050.
- Hughes, D. C., and Keeling, B. "The use of Model Essays to Reduce Context Effects in Essay Scoring." Journal of Educational Measurement 21(Fall 1984): 277-281.
- Ibrahim, A. M. "The Dependability of Need Assessment Data: An application of Generalizability Theory to the Ratings of Educational Goals." Dissertation Abstracts International 45 (1984): 499-A.
- Kane, M. T., and Brennan, R. L. "The Generalizability of Class Mean." Review of Educational Research 47 (Winter 1977): 267-292.

- Kane, M. T.; Gillmore, G. M.; and Crooks, T. J. "Student Evaluations of Teaching: The Generalizability of Class Mean." Journal of Educational Measurement 13 (Fall 1976): 171-183.
- Kubiszyn, T., & Borich, G. Educational Testing and Measurement Classroom Application and Practice. Dallas: Scott Foresman and Company, 1984.
- Lindvall, C. M., and Nitko, A. J. Measuring Pupil Achievement and Aptitude. 2nd ed. New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1975.
- Macready, G. B. "The Use of Generalizability Theory for Assessing Relations among Items within Domains in Diagnostic Testing." Applied Psychological Measurement 7 (Spring 1983): 149-157.
- Magnusson, D. Test Theory. London: Addison-Wesley Publishing Company, 1967.
- Marascuilo, L. A. "Large Sample Multiple Comparison." Psychological Bulletin 65 (1966): 280-290.
- Marshall, J. C. "Composition Errors and Essay Examination Grades Reexamined" American Educational Research Journal. 4 (1967): 375-386.
- Marshall, J. C., & Powers, J. C. "Writing Neatness Composition Errors and Essay Grades." Journal of Educational Measurement 6 (Summer 1969): 97-101.
- Mehrens, W.A., and Ebel, R. L. Principles of Educational and Psychological Measurement. Chicago: R and McNally & Company, 1966.

- Mehrens, W.A., and Lehmann, I. J. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1972.
- Nunally, J. C. Psychometrics Theory. 2nd ed. New York: McGraw-Hill, 1978.
- O'Brien, R. M., and Jones, B. "The Reliability of School-level Aggregate Variables: An Application of Generalizability Theory." Journal of Research and Development in Education 20 (1986): 21-27.
- Scannell, D. P., & Marshall, J. C. "The Effect of Selected Composition Errors on Grades Assigned to Essay Examinations." American Educational Research Journal. 3 (1966): 125-130.
- Shavelson, R. J., and Webb, N. M. "Generalizability theory: 1973-1980." Research Journal of Mathematical and statistical Psychology 34: (1981): 133-166.
- Smith, P. L. "Sampling Errors of Variance Components in Small Sample Multifacet Generalizability Studies." Journal of Educational Statistics 3(Winter 1978): 319-346.
- _____. "The Generalizability of Student Ratings of Courses: Asking the Right Questions." Journal of Educational Measurement 16 (Summer 1979): 77-86.
- Stanley, J. C., and Hopkins, K. D. Educational Measurement and Evaluation. Englewood Cliffs, N. J.: Prentice-Hall, 1972.
- Thorndike, R. L., and Hagen, E. p. Measurement and Evaluation in Psychology and Education. 4th ed. New York: John Wiley & Sons, 1977.

- Van der Kamp, L. J. Th. "Generalizability and Educational Measurement." In Advances in Psychological and Educational Measurement, pp. 173-184. Edited by De Gruijter, D. N. M., and Van der Kamp, L. J. Th. New York: John Wiley & Sons, 1976.
- Wallapa Devahastin and Pateep Methakunavudhi. "Achievement in Written Composition in Thailand (Grade 11)." Bangkok, Chulalongkorn University, 1986.
- Webb, N.; Herman, J.; and Cabello, B. "A Domain Referenced Approach to Diagnostic Testing Using Generalizability Theory." Journal of Educational Measurement 24 (Summer 1987): 119-130.
- Wesdrop, H.; Bauer, B. A.; and Purves, A. C. "Toward a Conceptualization of Scoring of Writing Composition." In Evaluation in Education: An International Review Series, pp. 299-315. Edited by Choppin, B. H., and Postlethwaite, T. N. Oxford: Pergamon Press, 1982.
- Woodruff, D. J., and Feldt, L. S. "Test for Equality of Several Alpha Coefficients when their Sample Estimates Dependent." Psychometrika 51(September 1986): 293-413.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบวัดความสามารถในการแสดงความคิดเห็นจากข่าวและ เหตุการณ์

คำชี้แจงทั่วไป

1. แบบสอบฉบับนี้ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ แต่ละข้อให้เวลาตอบ 15 นาที
2. ในแต่ละข้อจะกำหนดข่าวหรือเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งมาให้ภายในกรอบสี่เหลี่ยม ใดข่าวหรือเหตุการณ์จะมีคำถามให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวหรือ เหตุการณ์นั้น
3. ในการตอบแต่ละข้อ ให้นักเรียนเขียนตอบในกระดาษคำตอบโดยไม่เว้นบรรทัด ไม่ต้องลอกโจทย์ เมื่อเขียนผิดหรือต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ลบหรือขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการ แล้วเขียนต่อใต้พื้นที่โดยไม่จำเป็นของลอกคำตอบใหม่ทั้งหมด
4. การให้คะแนน จะไม่พิจารณาตรงที่นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการกระทำของบุคคลหรือเหตุการณ์ในข่าวแต่ขอ จะพิจารณาเหตุผลต่าง ๆ ที่สนับสนุนว่า มีคุณค่า มีความเป็นไปได้ ตลอดจนมีตัวอย่างหรือข้อมูลสนับสนุนเหตุผลเพียงใด เหตุผลและตัวอย่างดังกล่าว นักเรียนอาจจะนำมาจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น การเรียนในชั้น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ คำบอกเล่าของผู้ใหญ่ การประสมด้วยตนเอง เป็นต้น พยายามเรียบเรียงคำตอบให้ดีและ เขียนให้เรียบร้อยเพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจแนวคิดของนักเรียนได้ตรงตามที่นักเรียนต้องการ

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 1.

ข่าว

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532 ลงข่าวว่า นายวัชรินทร์ เจริญวัชร ได้รับความเดือดร้อนจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ชนคนพิการที่หน้าเข้ากรุงเทพ พอขึ้นสะพานลอย บางเขนได้ชนกับรถบรรทุกสินค้าขนาดใหญ่อย่างจังจนรถเสียหาย ถูกเบียดได้รับบาดเจ็บ โดยเฉพาะถูกถึงขนาดแขนขาหัก แทรกบรรทุกสินค้าได้ขับตะบึงหนีไป ขณะนั้นเอง นายอนุสรณ์ พูนพิริยะ ซึ่งนั่งรถแท็กซี่ตามหลังมาได้หยุดลงมาดูแลและบอกให้ นายวัชรินทร์ พาถูกเบียดไปโรงพยาบาล ส่วนนายอนุสรณ์ ได้แจ้งตำรวจให้ตามจับรถบรรทุกสินค้าคันนั้น และในที่สุดตำรวจก็ได้ไปทันและจับคนขับรถบรรทุกสินค้าได้

คำถาม

ถ้านักเรียนเป็นคนขับรถบรรทุกสินค้าขนาดใหญ่คันนั้น นักเรียนจะหาอย่างไรให้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี กล่าวคือนักเรียนจะเลือกทำคามอย่างคนขับในข่าว หรือจะเลือกทำอย่างอื่นก็ได้ แต่ต้องยกเหตุผลสนับสนุนความคิดของตน เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านมีความเห็นคล้ายๆกัน หากสามารถยกตัวอย่าง หรือข้อมูลประกอบเหตุผลได้ครบ จะทำให้คำตอบมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ข้อ 2.

ข่าว

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับวันที่ 16 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2532 เสนอข่าวรัฐบาลจะเร่งขยายการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งหมายถึงการศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็น 9 ปี กล่าวคือ เด็กเคยเรียนตั้งแต่ ป.1 จนถึง ป.6 ก็จะให้เปลี่ยนเป็น ป.1 จนถึง ป.9

คำถาม

นักเรียนเห็นด้วยกับการขยายการศึกษา ระดับประถมศึกษาเป็น 9 ปีหรือไม่ ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี กล่าวคือจะเห็นด้วยหรือไม่ เห็นด้วยก็ได้ แต่จะต้องยกเหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นของตนเพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านมีความคิดเห็นคล้ายๆกัน หากสามารถยกตัวอย่าง หรือข้อมูลประกอบเหตุผลได้ครบ จะทำให้คำตอบมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ข้อ 3.

ข่าว

ในเหตุการณ์น้ำท่วมภาคใต้เมื่อ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2531 ซึ่งทำความเสียหายให้กับพี่น้องภาคใต้อย่างหนักนั้น มีเหตุการณ์แปลกประหลาดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นคือมีใครคนโศคนโศหะลึกลงมาจากภูเขาทัดมบ้านเรือน และกินชีวิตราษฎรจนหายไปไหนใคร่คนอย่างน่าอนาจ เมื่อน้ำล้นล้นแล้วก็ยังเป็นอุปสรรคอย่างหนักในการค้นหาศพผู้เสียชีวิตอีก

คำถาม

นักเรียนเชื่อหรือไม่ว่า การตัดสินใจทำค่ายาบาบฏูเขาเป็นกิจกรรมสำคัญทำให้เกิดเหตุการณ์ประหลาดนั้น ให้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี กล่าวคือ นักเรียนจะเชื่อหรือไม่ว่าเชื่อก็ได้ แต่ต้องยกเหตุผลสนับสนุนความเชื่อของตนเองเพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านมีความคิดเห็นคล้ายกัน หากสามารถยกตัวอย่างหรือข้อมูลประกอบเหตุผลได้จะทำให้คำตอบมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ข้อ 4.

ข่าว

หนังสือพิมพ์พิษณุ ฉบับวันที่ 10 เดือน มกราคม พ.ศ. 2532 ลงข่าวว่า ครูนามค โง้งมณี สอนอยู่โรงเรียนบ้านสามเรือน อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ได้รับยกย่องจากคุรุสภา ให้เป็นครูดีเด่นประจำปี 2532 ผลงานของครูผู้นี้ ได้แก่ การสอนให้นักเรียนเห็นโทษของการเล่นหวยเถื่อน นักเรียนได้นำความรู้ไปถ่ายทอดพร้อมทั้งขอร้องให้ผู้ปกครองของนักเรียนเลิกเล่นหวยเถื่อน มีผู้ปกครองเป็นจำนวนมากเลิกเล่นหวยเถื่อนนี้ เป็นเหตุให้ครูผู้นี้ถูกนางเบญจพร สะละชีผู้เป็นเจ้าของหวยเถื่อนทำร้ายจนได้รับบาดเจ็บ

คำถาม

นักเรียนคิดว่าการเล่นหวยเถื่อนมีโทษจริงหรือไม่ ให้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี กล่าวคือนักเรียนจะคิดว่ามีโทษหรือไม่มีโทษก็ได้ แต่ต้องยกเหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นของตนเองเพื่อโน้มน้าวผู้อ่านให้มีความคิดเห็นคล้ายกัน หากสามารถยกตัวอย่างหรือข้อมูลประกอบเหตุผลได้จะทำให้คำตอบมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ข้อ 5.

เหตุการณ์

มะลิมาโรงเรียนแต่เช้าทุกวัน ในห้องเรียนจะนั่งฟังครูสอนอย่างตั้งใจ ทุกครั้งที่แม่มีแบบฝึกหัดหรือการบ้าน เธอจะทำเสร็จตามกำหนดผลการเรียนจึงอยู่ในชั้นดีมาตลอด เพื่อน ๆ ในชั้นไม่ค่อยชอบเรียนหนังสือ เมื่อมีโอกาสชอหมีเที่ยวเตร่ พวกเขาเคยชวนมะลิไปเที่ยวด้วยแต่ได้รับการปฏิเสธเสมอ เพื่อนพวกนั้นจึงเห็นห่างไม่ค่อยให้ความสนิทสนมกับมะลิเหมือนเคย มะลิรู้สึกไม่สบายใจที่เห็นเพื่อนเป็นเช่นนั้น กองจริงขอลาเพื่อนไปเที่ยวบ้าง เธอเที่ยวบ่อยขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ค่อยสนใจการเรียนเหมือนเคย

คำถาม

หลังจากที่เพื่อนเห็นห่างไปนั้น ถ้านักเรียนเป็นมะลิจะทำอย่างไร ให้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี กล่าวคือจะเลือกทำดาบอย่างมะลิในเหตุการณ์ข้างก้น หรือจะเลือกทำอย่างอื่นก็ได้ แต่ต้องยกเหตุผลสนับสนุนการกระทำของตน เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านมีความคิดเห็นคล้ายตาม หากสามารถยกตัวอย่าง หรือข้อมูลประกอบเหตุผลด้วยจะทำให้คำตอบมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คู่มือการตรวจวิธีวิเคราะห์

1. แสดงความคิดเห็นและยกเหตุผลได้ตรงประเด็น ด้านนี้พิจารณาว่าความคิดเห็นและเหตุผล สันับสนุนประเด็นที่ถาม ข่าว หรือเหตุการณ์ เพียงใดพิจารณาเป็น 3 ระดับดังนี้

คุณภาพสูง (3 คะแนน)	คุณภาพปานกลาง (2 คะแนน)	คุณภาพต่ำ (1 คะแนน)
ความคิดเห็นและ เหตุผล เกี่ยวข้องกับประเด็นคำถาม ข่าวหรือเหตุการณ์ และ สนับสนุนกันอย่างสมเหตุสมผล	ความคิดเห็นและ เหตุผล เกี่ยวข้องกับประเด็นคำถาม ข่าวหรือเหตุการณ์ แต่บางส่วน ไม่สนับสนุนกันอย่างสมเหตุ สมผล ไม่เกี่ยวข้องกับข่าว หรือเหตุการณ์	ความคิดเห็นและ เหตุผล เกี่ยวข้องกับประเด็น คำถามน้อย ทั้ง ไม่ สนับสนุนกันอย่างสมเหตุ สมผล ไม่เกี่ยวข้องกับข่าว หรือเหตุการณ์

2. ยกตัวอย่างหรือข้อมูลสนับสนุนได้ ด้านนี้พิจารณาว่า นักเรียนสามารถยกตัวอย่างหรือข้อมูลอื่น ๆ มาสนับสนุนเหตุผลของตน และตัวอย่างหรือข้อมูลนั้นขยายเหตุผลให้ชัดเจนและน่าเชื่อถือเพียงใด พิจารณาคูณภาพเป็น 3 ระดับดังนี้

คุณภาพสูง (3 คะแนน)	คุณภาพปานกลาง (2 คะแนน)	คุณภาพต่ำ (1 คะแนน)
ยกตัวอย่างหรือข้อมูลประกอบได้ ตัวอย่างหรือข้อมูลดังกล่าวทำให้ ความคิดเห็นและ เหตุผลชัดเจน หรือน่าเชื่อถือมากขึ้น	ยกตัวอย่างหรือข้อมูลประกอบ ได้ แต่ตัวอย่างหรือข้อมูลบาง ส่วนไม่ช่วยย้ให้เห็นและ เหตุผลชัดเจน หรือน่าเชื่อถือ ขึ้นมากนัก	ยกตัวอย่างหรือข้อมูล ประกอบได้ แต่ตัวอย่างหรือ ข้อมูลไม่ช่วยย้ให้เห็น และ เหตุผลชัดเจน หรือน่า เชื่อถือขึ้นเลย

คู่มือการตรวจวิธีวิเคราะห์ (ต่อ)

3. ความคิดเห็นมีคุณค่าเชิงคุณธรรม ด้านนี้ให้คะแนนตามระดับคุณธรรมดังนี้

ระดับที่ 1 ให้ 1 คะแนน เมื่อเหตุผลที่น่าเสนอชี้ให้เห็นว่าผู้ตอบเป็นคนเห็นแก่ประโยชน์เฉพาะตัวเพียงผู้เดียว

ระดับที่ 2 ให้ 2 คะแนน เมื่อเหตุผลที่น่าเสนอชี้ให้เห็นว่าผู้ตอบเป็นคนเห็นแก่ประโยชน์ของพรรคพวก เพื่อนฝูง หรือครอบครัวของตน

ระดับที่ 3 ให้ 3 คะแนน เมื่อเหตุผลที่น่าเสนอชี้ให้เห็นว่าผู้ตอบเป็นคนเห็นแก่ประโยชน์ของสังคม หรือประเทศชาติ

ระดับที่ 4 ให้ 4 คะแนน เมื่อเหตุผลที่น่าเสนอชี้ให้เห็นว่าผู้ตอบกระทำไปเพราะอยากกระทำเป็นคนมีอุดมการณ์

4. ความคิดเห็นถูกต้องตรงตามหลักวิชา ด้านนี้ให้คะแนนตามจำนวนแนวคิดหรือหลักวิชาที่สัมพันธ์กับข่าวหรือเหตุการณ์ ให้คะแนนแนวคิดละ 1 คะแนน แต่ไม่เกิน 4 คะแนน กล่าวคือ ถ้าข้อใดมีแนวคิดอิงหลักวิชาที่ถูกต้องมากและนักเรียนตอบถูกเกิน 4 ข้อ ก็จะทำให้คะแนนเต็มเพียง 4 คะแนนเท่านั้น หลักวิชาที่สัมพันธ์กับข่าวหรือเหตุการณ์แต่ละข้อมีดังนี้

หลักวิชาข้อ 2 ประโยชน์ของการที่จะได้รับจากการที่รัฐจะขยายการศึกษา ป.6 ไปจนถึง ป.9 (มี 5 แนวคิด)

(1) ทำให้ประชาชนโดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา เช่น คนในชนบทที่มีฐานะยากจนมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้น ทำให้เฉลี่ยฉลาด สามารถรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ดี

(2) ทำให้ประชาชนมีโอกาสได้ทำงานที่มีรายได้สูงเพิ่มมากขึ้น

(3) ลดปัญหาการว่างงานของเยาวชนในช่วงหลังจากที่จบ ป.6 ไปแล้ว

อย่างน้อย 3 ปี

(4) ลดปัญหาการเพิ่มประชากร อันเนื่องจากการแต่งงานเร็วเกินไป

คู่มือการตรวจวิธีวิเคราะห์ (ต่อ)

(5) เพิ่มคุณภาพของประชากรในทุก ๆ ด้าน ทำให้ประเทศชาติพัฒนาไป
ได้อย่างรวดเร็ว

หลักวิชาข้อ 3 ความสำคัญของป่าไม้ (มี 5 แนวคิด)

- (1) ต้นไม้รักษาสมดุลย์ธรรมชาติ
- (2) ต้นไม้ทำให้ดินสมบูรณ์
- (3) การตัดไม้ทำลายป่าทำให้ดินเสื่อมคุณภาพ หน้าดินถูกทำลายได้ง่าย
- (4) การตัดไม้ทำลายป่าทำให้น้ำท่วมเพราะ ไม่มีต้นไม้คอยดูดซับ
- (5) น้ำที่ไหลจากที่สูงชันเมื่อ ไม่มีสิ่งกีดขวางหรือดูดซับ จะ ไหลแรง ชัดพา

เอาดินหินลงมาทับถมที่ราบอย่างรวดเร็ว

หลักวิชาข้อ 4 โทษของหอยเถื่อน (มี 8 แนวคิด)

- (1) ทำให้เสียทรัพย์
- (2) ทำให้เสียเวลา
- (3) ผิดกฎหมายอาจถูกจับ
- (4) ก่อปัญหาสังคม ทะเลาะวิวาท ตลอดจนอาชญากรรม
- (5) เป็นการลงทุนที่มีผลตอบแทนไม่แน่นอน อัตราการเสี่ยงสูง โอกาส

เสียมีมากกว่าได้

- (6) ปลุกฝังค่านิยมไม่ดีแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง
- (7) ถ้าหมกมุ่นทำให้ครอบครัวมีปัญหา เช่น การหย่าร้าง ลูกหลานขาด

ความอบอุ่น

- (8) ขาดความสนใจในการประกอบสัมมาอาชีพ ทำให้ประเทศชาติเสีย

หายในแง่เศรษฐกิจ

หลักวิชาข้อ 5 การปฏิบัติตัวในการคบเพื่อนที่พยายามจะชักจูงไปในทางไม่ดี (มี
5 แนวคิด)

- (1) ไม่ทำตามอย่างเพื่อนที่ไม่ดี

คู่มือการตรวจวิธีวิเคราะห์ (ต่อ)

(2) ชักจูงแนะนำเพื่อนให้สนใจการเรียน ชี้ให้เห็นโทษของการหนีเรียน และชี้ให้เห็นประโยชน์ของการเรียน

(3) บอกครู ผู้ปกครองของเพื่อนให้รู้เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือ

(4) ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีของเพื่อน

(5) ช่วยเหลือ แก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างคำตอบที่ได้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

ข้อ 3.	<p>๑๒. เป็นนิทานพื้นบ้าน ซึ่งสาระสำคัญของเรื่อง เล่าว่า มีคนสองคน อดจะ เป็น ธรรมดา ทั้งที่พวกเขาจะไป สวดมนต์ ขนบเขา จึงทำใน พวกเขา สอง เลี้ยง ชีวิตไป แต่ถึงหน้า สวดมนต์ เขา เขา เพราะ พวกเขา ทั้งๆ ที่พวกเขาเอง เขาควร รวดมนต์ ขนบเขา เพราะเขา ก็เป็นคนไทย เข้มแข็ง อย่าง พวกเขา ถ้าเขา ไม่ รวดมนต์ ขนบเขา ไทย ด้วยกัน เขา คง สู้ ชีวิต ที่ นอก นอก สู้ ขนบเขา</p>
ข้อ 4.	<p>๑๓. นางเบญจพร ไม่น่าจะคิดอย่างนี้ พบกับ ดิๆ ก็ใจไม่สบาย คิดมาทำคล้ายกับเขาแบบนี้แล้วแต่ก็ถูก นายลดาทำให้นางเบญจพร คิดตกใจได้ เพราะ ความโมโหที่กระทำใน นางเบญจพร คิดว่าทำแบบนี้ ถ้าใจได้ ขยาย ขยาย ก็ดี เพราะ ตรงนี้ สิ้นคนรัก เรียบแต่ไม่มอดมนต์ ครองใน พลังแม่ สัก สัก แล้ว ทำนางอ้อ เล็ก เล็ก ขยายความร้ายร้าย ขยายมา</p>

ตัวอย่างคำตอบที่ได้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

5) คส. สน. ในการมาขอเพื่อสมัครเข้าแข่งขันคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมมาทำงาน
ที่สำนักงานคณะกรรมการได้ รับทราบและได้ยื่นใบสมัคร ต่อมาเขาสมัครไม่มาจึงบอกว่า
ไปทำงานที่อื่นแล้ว ได้สมัครได้ข้อที่สมัคร และได้เงินแล้ว 10000 จึงมี
คุณสมบัติเหมาะสมแล้ว มีใบสมัคร ส่งไปให้กรรมการพิจารณาต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างคำตอบที่ได้คะแนนข้อละ 5 คะแนน

ข้อ 1. เมื่อขับรถจนแล้ววามไม่ชัดเจน เพราะลัดตำรวจจับได้จึงมีโทษหนัก ~~๑๑~~ และ บทที่อาจติดคุก ตก และราชการที่ตนที่อยู่ในปกครองก็จะพลอยเดือดร้อนด้วยเพราะ ไม่มีสำนักงานหาเวียช่วย ให้ครอบครัวมีรายได้ แต่ค่าชั้นชนแล้ว ลวมาดคนเจ็บ และยอมมอบตัว แต่เข้าในชั้นที่ตำรวจ ก็จับที่ ใจที่โทษแล้ว เมื่อหนีไปแล้วยอมรับผิดทันที ก็ขยี้ใจตามที่มีใจ และสวดขอ

ข้อ 2 การที่เรารอเรียนหนังสือ ม.1 ถึง ม.6 นั้น ความรู้สึกของ เราน่าจะไม่ดีหรือไม่น่าพอใจ การที่ เราน่าจะไม่ดีใน ม.1 ถึง ม.9 ก็เป็นความอดทนที่ส่วนมากแล้วนักเรียนที่สอบ ม.6 แล้วไม่ได้อย่าดีก็มาต่อ มาบอกคนไปทำไร่ โทษ ทำอะไรแล้วไปทำจนเรียนจบแล้วมาบอกเขาไม่มีความรู้ความสามารถ ในการประกอบอาชีพ เช่น คนในชนบทส่วนมากไม่มีความรู้ ม.6 แล้วไม่ไปศึกษาต่อ ม.1 เพราะว่างเรียนไปแล้วก็ทำนั่นแหละ คนไปแล้วก็ไม่ไปทำอะไรทำไร่ ทำมา เข้มแข็งกว่าทำอยู่ แสดงว่าเราไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาที่เรีอแล้ว เราไม่เรียนเราไม่ทำอะไรได้ เพียงเพราะการที่เราเรียนเพื่ออะไรก็ไม่ได้คนเหล่านั้นก็ไป เช่น ในหมู่บ้านนั้นยังมีคน มามาแต่ ม.6 แล้วขายข้าวขายปลาแล้วไม่รู้ว่าทำหนังสือทำไร่ การศึกษาให้มีความสำคัญ ในการดำรงชีวิตแล้วคนมาการศึกษาแล้วเล่นแต่ไป ม.1 ถึง ม.9 เป็นความอดทน

ตัวอย่างคำตอบที่ได้คะแนนข้อละ 5 คะแนน

③ ๓๐๒ ใช้เพราะการที่คนเราติดพันไม่มั่นคงเขาหรือที่ติดก็ตาม ถ้าเราติดพัน
 ไม่มาก ก็ยากทำให้มีการหลั่งไหลได้ เพราะถ้าไม่ติดพันไม่แล้ว ถ้าไม่ติด
 พานาคนละชิ้นมีตัวที่ยืดน้ำไว้ เช่น ไม่มีรากไม้ใหญ่ที่จับมารอดูดซึม
 น้ำที่ผ่านมากแล้วถ้าไม่มีรากไม้ ~~แล้ว~~ แล้วถ้ารากไม้ผ่านมากก็ไม่มีที่ยึดน้ำไว้
 หัวก็คดพับไม่ได้ ดังนั้นทำให้เกิดน้ำท่วมได้

๑. ๓๐๖ มีโทษ เพราะจะทำให้เรารู้สึกหนัก บารวนคิดว่าการเงินช่วยผ่อนภาระให้น่าได้เงินมาก
 ำรายได้เงินมากแต่ไม่สนใจเรื่องอื่น เราอาจบอกตัวเองตามบ้านเรา
 งานยากจนก็เพราะ เราสนใจแต่เงิน ก็เพราะเราสนใจแต่เงิน เราสนใจแต่เงิน
 รรทำงานมีเงิน มีใจว่า คิดเงินเงินทองอะไรก็เอาไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างคำตอบที่ได้คะแนนข้อละ 5 คะแนน

ข้อ 5 ตอน	ศาลชั้นต้น เป็นศาลชั้นต้นที่ออกคำสั่งจำคุกจำเลยโดยผิดข้อหา
	จึงขอขอฟ้องแก้ฟ้องจำเลยให้พ้นจากจำคุก
	ขอไม่ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องจำเลยเพราะจำเลยได้ขอประกันตัวแล้ว
	ทั้งนี้ ขอให้ไม่ยื่นฟ้อง จำเลย เพราะจำเลยได้ขอประกันตัวแล้ว
	เพื่อคุ้มครองสิทธิของจำเลยและขอขานี้ในชั้นศาลชั้นต้น
	ขอขานี้มีผลเพราะจำเลยได้ยื่นคำร้องขอประกันตัวแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างคำตอบที่ได้คะแนนร้อยละ 10 คะแนน

ข้อ 1. ตอบ ถ้าดิฉันเป็นคนขี้บอกรรทาก็น่าตั้นนั้น ดิฉันจะจุดธูปถวายมาถวายที่
 ศาลพระกษัตริย์หรือที่วัดพระแก้วในกรุงเทพฯ ถ้าดิฉันมีได้คนขี้บอกรรทาก็น่าตั้น
 ขอลงนามที่ชื่อหน้ามาตั้น ~~คนขี้บอกร~~ ถ้าดิฉันเป็นสาวขี้บอกรรทาก็น่าตั้นนั้น
 ดิฉันจะพาไปร้องเพลงกลอน เพลงกลอนที่ดิฉัน ถ้าดิฉันทำเนมมีคนคนขี้บอกรรทาก็น่า
 ตั้นนั้นก็ทำก่อนว่าตักดอกไม้ใส่ขันตักน้ำใส่ขันตักน้ำใส่ขันตักน้ำใส่ขัน ~~และ~~
 ตักน้ำใส่ขันตักน้ำใส่ขันตักน้ำใส่ขันตักน้ำใส่ขันตักน้ำใส่ขันตักน้ำใส่ขัน ~~เรา~~
 ก็ไม่พ้นสิ่งดีต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องรับผิดของสิ่งดีที่เกิดขึ้น ~~แต่~~
~~คนขี้บอกร~~
 ขอลงนามที่ชื่อหน้า

ข้อ 2 เห็นด้วยเพราะ ล้างเรือน 1-29 ก็จะทำให้เด็กไทยมีเวลาเรียนมากขึ้นเพราะส่วนมากเด็กใน
 ชนบท เรียนจบชั้น 6 แล้วก็ออกไปไม่ได้ทำอะไร สักหน่อยก็ตก สถานที่ดีกว่าไม่มีถ้ามีก็อยู่ใน
 หมู่บ้านที่เรียนแล้วทำให้เด็กมีคุณภาพทางการศึกษา เกิดการสมัครเรียน ทำให้เกิดการที่สมัคร
 ศึกษาขึ้น เป็นปัญหาต่อสังคม ถ้าจะตั้งโรงเรียนที่ต่างจังหวัดแล้วช่วยเด็กที่สมัคร ก็จะ
 ทำให้ ปรกติที่เราขอ ประทาน มีคุณภาพขึ้น ช่วยแก้ปัญหาล้างเรือนได้ แต่ถ้าจะช่วยให้ประเทศเจริญ
 ก็ทำให้เราเห็นด้วย

ตัวอย่างคำตอบที่ได้คะแนนข้อละ 10 คะแนน

ข้อ 3. เมื่อเพลงนี้ไม่ได้บอกหรือให้ขงมตคำใด ๆ มาอย่างชัดแจ้ง
 ของภาพของต้นไม้สีเขียวอันงดงามในป่าที่ปกคลุมด้วยร่มเงา
 ใต้ใบไม้ที่ร่มรื่นและเสียงน้ำไหลรินที่ดังฟังดูรื่นรมย์
 ดังก้องกังวาลในป่าอันเขียวชอุ่มนี้ ในป่าที่ร่มรื่นและ
 เติบโตขึ้นอย่างช้า ๆ ในป่าที่ร่มรื่นและเติบโตขึ้นอย่างช้า ๆ
 ซึ่งพาเราเข้าสู่ความสงบและร่มเย็นอย่างแท้จริง

4. การเล่นดนตรีเกิดขึ้นในสังคมที่สงบสุขและมีความเจริญ
 การเล่นดนตรีเกิดขึ้นในสังคมที่สงบสุขและมีความเจริญ
 และสังคมที่สงบสุขและมีความเจริญ
 ดนตรีเป็นสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อสังคม
 และช่วยทำให้จิตใจของเราสงบและมีความสุข
 ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อสังคม
 และช่วยทำให้จิตใจของเราสงบและมีความสุข
 ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ตัวอย่างคำตอบที่ได้คะแนนข้อละ 10 คะแนน

ข้อ 5 คอบ	<p>ถ้าทัพเข้าเป็นมะเดื่อไม่ไปเที่ยวเตร่อย่างเพื่อน และช.เร็วเพื่อน ให้สนใจเรียนเหมือนตนเอง</p>
	<p>ถ้าไม่ไปเที่ยวอย่างเพื่อนมักจะไม่ผลอะไร: เกิดขึ้นกับตัวเอง</p>
	<p>ถ้าหากมะเดื่อรักชวนเพื่อนให้สนใจเรียนอย่างตัวเอง ว.๓ รอดมะเดื่อ คงดี และ มะเดื่อจะมีชื่อเสียง</p>
	<p>แต่ถ้าหากว่าเพื่อน ๆ รอดมะเดื่อ ไม่ทำตามพี่ตัวเสมอมาก็ไม่</p>
	<p>ทำเป็นที่ใจเสียไปเที่ยวอย่างเพื่อน ๆ ของตัวเอง ดีกว่าหนึ่ง</p>
	<p>เพื่อน ๆ รอดมะเดื่อ ก็รักกับใครมาเล่นกับมะเดื่อเหมือนเดิม</p>
	<p>ถ้ามะเดื่อคิดได้น่าเกรงใจอย่างทำ ฉลาดซื่อสัตย์ของตนเอง</p>
	<p>ทำให้ร่างกายแข็งแรง ผลการเรียนดี และมะเดื่อควร</p>
	<p>หาทางให้เพื่อน ๆ ไม่เที่ยวเตร่ และผลการเรียน รอดมะเดื่อ</p>
	<p>และเพื่อน ๆ คงดี และพ่อแม่ รอดมะเดื่อ และ เพื่อน ๆ</p>
	<p>หลายคนก็จะชื่นชมในสิ่งที่ทำดี ไม่เที่ยวเตร่</p>

ใบกรอกคะแนนการตรวจวิธีประเมินรวมครั้งที่ 1 และ 2

นักเรียน คนที่	คะแนนที่ได้รับข้อที่					รวม
	1	2	3	4	5	
1.....						
2.....						
3.....						
4.....						
5.....						
6.....						
7.....						
8.....						
9.....						
10.....						
11.....						
12.....						
13.....						
14.....						
15.....						
16.....						
17.....						
18.....						
19.....						
20.....						

ใบกรอกคะแนนการตรวจวิธีประเมินรวมครั้งที่ 1 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนที่ได้รับข้อที่					รวม
	1	2	3	4	5	
21.....						
22.....						
23.....						
24.....						
25.....						
26.....						
27.....						
28.....						
29.....						
30.....						

ใบกรอกคะแนนการตรวจวิธีประ เหมินรวมครั้งที่ 3 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ประวัติการเรียน		คะแนนที่ได้รับข้อที่					รวม
	ดี	อ่อน	1	2	3	4	5	
21.....								
22.....								
23.....								
24.....								
25.....								
26.....								
27.....								
28.....								
29.....								
30.....								

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบกรอกคะแนนการตรวจวิธีวิเคราะห์ครั้งที่ 1

นักเรียน คนที่	คะแนนที่ได้รับข้อที่					รวม
	1	2	3	4	5	
1.....						
2.....						
3.....						
4.....						
5.....						
6.....						
7.....						
8.....						
9.....						
10.....						
11.....						
12.....						
13.....						
14.....						
15.....						
16.....						
17.....						
18.....						
19.....						
20.....						

ใบกรอกคะแนนการตรวจวิธีวิเคราะห์ครั้งที่ 1 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนที่ได้รับข้อที่					รวม
	1	2	3	4	5	
21.....						
22.....						
23.....						
24.....						
25.....						
26.....						
27.....						
28.....						
29.....						
30.....						

ประเด็นที่พิจารณาให้คะแนนมีดังนี้ (ให้ผู้ตรวจระบุเป็นข้อ ๆ)

ใบกรอกคะแนนการตรวจวิธีวิเคราะห์ครั้งที่ 2

ข้อที่.....

นักเรียน คนที่	ประเด็นที่ต้องการให้คะแนน			รวม
	แสดงความคิดเห็นและ ยกเหตุผลได้ตรงประเด็น	ยกตัวอย่างหรือข้อมูล สนับสนุนได้	เหตุผลถูกต้องตามหลักวิชา หรือมีคุณค่าเชิงคุณธรรม	
1.....				
2.....				
3.....				
4.....				
5.....				
6.....				
7.....				
8.....				
9.....				
10.....				
11.....				
12.....				
13.....				
14.....				
15.....				
16.....				
17.....				
18.....				

ใบกรอกคะแนนการตรวจวิธีวิเคราะห์ครั้งที่ 2 (ต่อ)

ชื่อที่.....

นักเรียน คนที่	ประเด็นที่ต้องการให้คะแนน			รวม
	แสดงความคิดเห็นและ ยกเหตุผลได้ตรงประเด็น	ยกตัวอย่างหรือข้อมูล สนับสนุนได้	เหตุผลถูกต้องตามหลักวิชา หรือมีคุณค่าเชิงคุณธรรม	
19.....
20.....
21.....
22.....
23.....
24.....
25.....
26.....
27.....
28.....
29.....
30.....

ใบกรอกคะแนนการตรวจวิธีวิเคราะห์ครั้งที่ 3

ขอท.....

นักเรียน คนที่	ประวัติการเรียน		ประเด็นที่ต้องการให้คะแนน			รวม
	ดี	อ่อน	แสดงความคิดเห็นและ ยกเหตุผลได้ตรงประเด็น	ยกตัวอย่างหรือขอมล สนับสนุนได้	เหตุผลถูกต้องตามหลักวิชา หรือมีคุณค่าเชิงคุณธรรม	
1.....						
2.....						
3.....						
4.....						
5.....						
6.....						
7.....						
8.....						
9.....						
10.....						
11.....						
12.....						
13.....						
14.....						
15.....						
16.....						
17.....						
18.....						

ใบกรอกคะแนนการตรวจวิธีวิเคราะห์ครั้งที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่.....

นักเรียน คน	ประวัติการเรียน		ประเด็นที่ต้องการให้คะแนน			รวม
	ดี	อ่อน	แสดงความคิดเห็นและ ยกเหตุผลได้ตรงประเด็น	ยกตัวอย่างหรือขอมล สนับสนุนได้	เหตุผลถูกต้องตามหลักวิชา หรือมีคุณค่าเชิงคุณธรรม	
19.....						
20.....						
21.....						
22.....						
23.....						
24.....						
25.....						
26.....						
27.....						
28.....						
29.....						
30.....						

ผลการเรียนรู้

กลุ่ม	จุดประสงค์ของภาคเรียนที่						จุดประสงค์					
	๑		๒		๓		ทั้งปี					
	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ขกมา	ผ่าน	จำนวน	ขกมา	ผ่าน	รวม	ร้อยละ ๖๐	ผ่าน	
๑. ทักษะ												
ภาษาไทย	6	6	9	-	9	6	-	6	19	19	๗	
คณิตศาสตร์	10	10	9	-	9	9	-	9	28	28	๗	
๒. สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	13	13	13	-	13	13	-	13	39	39	๗	
๓. สร้างเสริมลักษณะนิสัย	14	14	14	-	14	14	-	14	42	42	๗	
๔. การงานและพื้นฐานอาชีพ	24	24	24	-	24	24	-	24	72	72	๗	
๕. อื่นๆ	12	12	12	-	12	12	-	12	36	36	๗	

ผลการตัดสินเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ผ่าน ไม่ผ่าน

- หมายเหตุ ๑. ตลอดปีนักเรียนจะต้องผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไปในแต่ละกลุ่ม
๒. ช่อง "ขกมา" หมายถึงจำนวนจุดประสงค์ที่นักเรียนเรียนแล้วแต่ยังไม่ผ่าน ขกมาจากภาคเรียนก่อน
๓. ช่อง "ร้อยละ ๖๐" หมายถึงร้อยละ ๖๐ ของจุดประสงค์แต่ละกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องเรียนทั้งปี เป็นเกณฑ์สำหรับตัดสินการผ่านจุดประสงค์ปลายปี

ผลการสอบปลายภาคเรียนและ/หรือปลายปี

กลุ่ม	ภาคเรียน	๑			๒			๓		
		คะแนน		ระดับผล การเรียน	คะแนน		ระดับผล การเรียน	คะแนน		ระดับผล การเรียน
		เต็ม	ได้		เต็ม	ได้		เต็ม	ได้	
๑. ทักษะ				๑			3			3
ภาษาไทย		100	75		100	79		100	78	
คณิตศาสตร์		100	74		100	79		100	74	
๒. สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต		100	80	4	100	80	4	100	80	4
๓. สร้างเสริมลักษณะนิสัย		100	81	4	100	81	4	100	80	4
๔. การงานและพื้นฐานอาชีพ		100	80	4	100	82	4	100	80	4
๕. อื่นๆ		100	80	4	100	84	4	100	80	4

ผลการตัดสินเกณฑ์การสอบปลายปี ผ่าน ไม่ผ่าน

- หมายเหตุ ๑. การสอบปลายปีของ ชั้น ป. ๑ หรือ ป. ๓ หรือ ป. ๕ ถือว่าเป็นการสอบปลายภาคเรียน
๒. ชั้น ป. ๒ หรือ ป. ๔ หรือ ป. ๖ นักเรียนจะต้องได้ผลการสอบปลายปี ระดับ ๑ ขึ้นไป ทุกกลุ่ม ประสบการณ์
๓. ช่องว่างหัวตารางช่องสุดท้ายสำหรับกรอก "๓" ถ้าเปิด ๓ ภาคเรียน หรือกรอก "ปลายปี" เมื่อเอกสารนี้ใช้กับนักเรียนชั้น ป. ๒, ป. ๔ หรือ ป. ๖ ช่องใดไม่ใช้ให้ขีดเส้นทแยงมุม

ผลการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของ ค.ญ. เอ

- ๓ -

ผลการเรียนรู้

กลุ่ม	จุดประสงค์ของภาคเรียนที่									จุดประสงค์ทั้งปี		
	๑		๒			๓			รวม	ร้อยละ ๖๐	ผ่าน	
	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ขกมา	ผ่าน	จำนวน	ขกมา	ผ่าน				
๑. ทักษะ												
ภาษาไทย	6	5	4	1	6	6	2	8	19	11	๗	
คณิตศาสตร์	1๐	8	9	2	10	9	1	9	27	17	๘	
๒. สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	13	13	13	-	13	13	-	13	39	16	๘	
๓. สร้างเสริมลักษณะนิสัย	14	14	14	-	14	14	-	14	42	25	๘	
๔. การงานและพื้นฐานอาชีพ	24	24	24	-	24	24	-	24	72	43	๘	
๕. สังคมฯ	12	10	12	2	13	12	1	13	36	22	๘	

ผลการตัดสินเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ผ่าน ไม่ผ่าน

- หมายเหตุ ๑. ตลอดปีนักเรียนจะต้องผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไปในแต่ละกลุ่ม
๒. ช่อง "ขกมา" หมายถึงจำนวนจุดประสงค์ที่นักเรียนเรียนแล้วแต่ยังไม่ผ่าน ขกมาจากภาคเรียนก่อน
๓. ช่อง "ร้อยละ ๖๐" หมายถึงร้อยละ ๖๐ ของจุดประสงค์แต่ละกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องเรียนทั้งปี เป็นเกณฑ์สำหรับตัดสินการผ่านจุดประสงค์ปลายปี

ผลการสอบปลายภาคเรียนและ/หรือปลายปี

กลุ่ม	ภาคเรียน	๑			๒			คะแนน		ระดับผล การเรียน
		คะแนน เต็ม	ได้	ระดับผล การเรียน	คะแนน เต็ม	ได้	ระดับผล การเรียน	คะแนน เต็ม	ได้	
๑. ทักษะ				1			1			1
ภาษาไทย		1๐๐	๕๕		1๐๐	5๐		1๐๐	50	
คณิตศาสตร์		1๐๐	๖๐		1๐๐	๕1		1๐๐	52	
๒. สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต		1๐๐	55	1	1๐๐	52	1	1๐๐	51	1
๓. สร้างเสริมลักษณะนิสัย		1๐๐	6๐	2	1๐๐	61	2	1๐๐	61	2
๔. การงานและพื้นฐานอาชีพ		1๐๐	61	2	1๐๐	65	2	1๐๐	65	2
๕. สังคมฯ		1๐๐	๕7	1	1๐๐	๕5	1	1๐๐	๕๐	1

ผลการตัดสินเกณฑ์การสอบปลายปี ผ่าน ไม่ผ่าน

- หมายเหตุ ๑. การสอบปลายปีของ ชั้น ป. ๑ หรือ ป. ๓ หรือ ป. ๕ ถือว่าเป็นการสอบปลายภาคเรียน
๒. ชั้น ป. ๒ หรือ ป. ๔ หรือ ป. ๖ นักเรียนจะต้องได้ผลการสอบปลายปี ระดับ ๑ ขึ้นไป ทุกกลุ่มประสบการณ์
๓. ช่องว่างหัวตารางช่องสุดท้ายสำหรับกรอก "๓" ถ้าเปิด ๓ ภาคเรียน หรือกรอก "ปลายปี" เมื่อเอกสารนี้ใช้กับนักเรียนชั้น ป. ๒, ป. ๔ หรือ ป. ๖ ช่องใดไม่ใช้ให้ขีดเส้นทแยงมุม

ภาคผนวก ข

ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มที่ 1

เป็นผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในโครงการ การประเมินผลคุณภาพของการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ทุกระดับเป็นอย่างดี เป็นผู้ที่มีความรู้ในด้านการวัดและประเมินผล การวิจัยการศึกษา และ ด้านหลักสูตรเป็นอย่างดี ได้แก่

- 1 ดร. กมล สุกประเสริฐ
- 2 ดร. โกวิท ประवालพกษ์
- 3 ดร. สงบ ลักษณะ
- 4 ดร. บุญลือ ทองอยู่
- 5 ดร. วิเชียร เกตุสิงห์

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 2

เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ โดยปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับโครงการ การประเมินผล และวิจัยคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย นักวิชาการ กอวิชาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่รับผิดชอบงานวิจัยและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 จำนวน 10 ท่าน ได้แก่

- 1 นางสาวสมถวิล วิจิตรวรรณ (กศ.ม. สาขาการวัดผลการศึกษา) หัวหน้าโครงการประเมินคุณภาพนักเรียน
- 2 ดร. พรรณี ลิกิจวัฒน์ (กศ.ค. สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) หัวหน้าโครงการวิจัยเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษา
- 3 นายชาลิต โปธินคร (ศษ.ม. สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา)
- 4 นายรังสรรค์ มณีเล็ก (ค.ม. สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา)
- 5 นายบัญชา แสนทวี (ค.ม. สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา)
- 6 นายทิวัดต์ มณีโชติ (กศ.ม. สาขาการวัดผลการศึกษา)
- 7 นางสาวพาณี อ่อนสุภาพ (วท.ม.)

- 8 นางสาวครุณี พรประเสริฐ (ศษ.บ.)
- 9 นางวาทีนี้ ธีระตระกูล (คบ.)
- 10 นางศิริกาญจน์ ทองอินทร์ (กศ.ม.)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบางส่วน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคาดหวัง

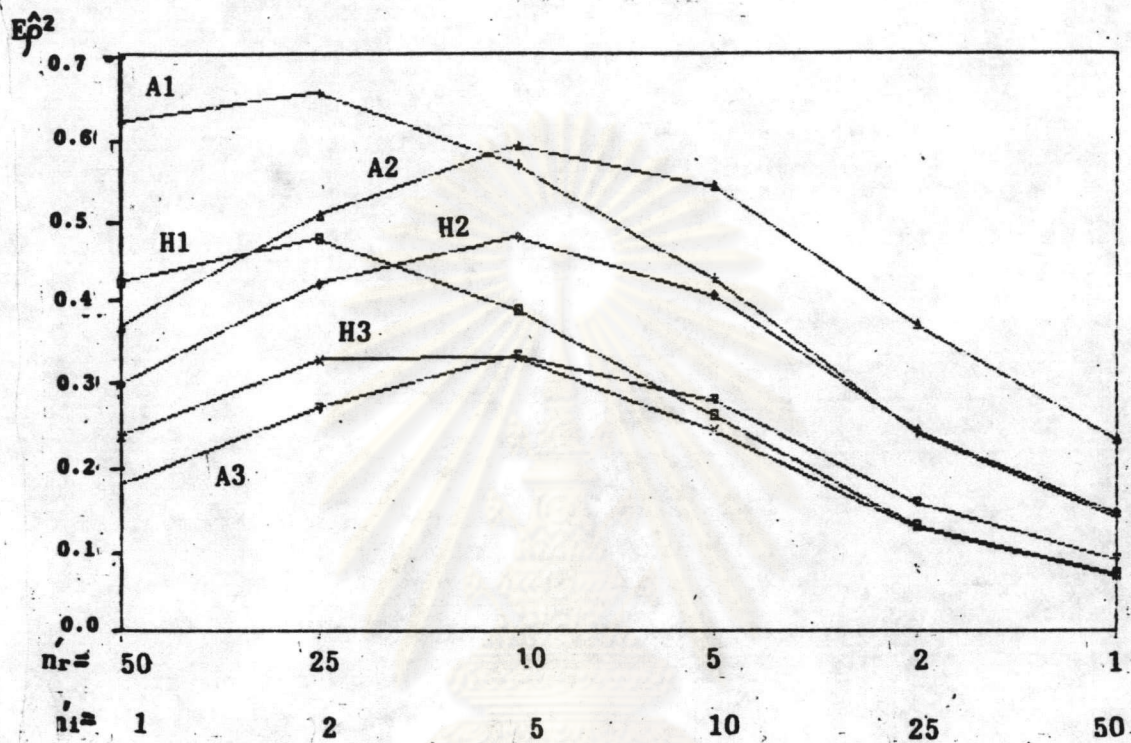
แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1	41.9997	41.9997	15.3786**
ภายในกลุ่ม	1498	4091.1043	2.7310	

**p<.01

\bar{X} กลุ่มสูง เป็น 5.3845 และ SD เป็น 1.7454

\bar{X} กลุ่มต่ำ เป็น 5.0494 และ SD เป็น 1.5644

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนข้อสอบ จำนวนผู้ตรวจกับค่าสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปของ
รูปแบบการวัด $M_1(p/-/-/I, R^*)$ เมื่อกำหนด $n_i \times n_r = 50$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปของการตรวจแต่
ละวิธีจากการทดลอง 3 สถานการณ์

คู่ที่	ψ	$\hat{\psi}$	$\hat{\sigma}_{\hat{\psi}}$	$\hat{\psi} + \hat{\sigma}_{\hat{\psi}} \sqrt{\chi^2_5 (.95)}$
1.	$\phi_{H2} - \phi_{H1}$	0.2330	0.0700	0.0001 , 0.4659*
2.	$\phi_{H2} - \phi_{A1}$	0.1122	0.0637	- 0.0998 , 0.3243
3.	$\phi_{A2} - \phi_{H1}$	0.4078	0.0661	0.1878 , 0.6278*
4.	$\phi_{A2} - \phi_{A1}$	0.2870	0.0594	0.0893 , 0.4848*
5.	$\phi_{H3} - \phi_{H1}$	0.0442	0.0769	- 0.2115 , 0.2999
6.	$\phi_{H3} - \phi_{A1}$	- 0.0765	0.0712	- 0.3134 , 0.1603
7.	$\phi_{A3} - \phi_{H1}$	0.1165	0.0738	- 0.1290 , 0.3620
8.	$\phi_{A3} - \phi_{A1}$	- 0.0043	0.0679	- 0.2301 , 0.2215
9.	$\phi_{H3} - \phi_{H2}$	- 0.1888	0.0674	- 0.4132 , 0.0356
10.	$\phi_{A3} - \phi_{A2}$	- 0.2913	0.0596	- 0.4897 , - 0.0929*
11.	$\phi_{A1} - \phi_{H1}$	0.1208	0.0736	- 0.1242 , 0.3657
12.	$\phi_{A2} - \phi_{H2}$	0.1748	0.0549	- 0.0078 , 0.3574
13.	$\phi_{A3} - \phi_{H3}$	0.0722	0.0714	- 0.1652 , 0.3097
14.	$\phi_{A2} - \phi_{H3}$	0.3636	0.0634	0.1526 , 0.5745*
15.	$\phi_{A3} - \phi_{H2}$	- 0.1165	0.0639	- 0.3292 , 0.0961

*การทดสอบมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การทดสอบความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปด้วย Signal-Noise Ratio

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง หรือสัมประสิทธิ์อื่นที่ดีความเช่นเดียวกับความเที่ยงนั้น การทดสอบความแตกต่างในทางสถิติเพียงด้านเดียวอาจจะไม่ให้สารสนเทศที่มีประโยชน์ในทางปฏิบัติมากนัก การเปรียบเทียบค่าความเที่ยงควรพิจารณาเปรียบเทียบที่ความยาวของแบบสอบหรือเวลาที่ใช้ในการสอบ (Thorndike 1971: 375) Cronbach and Gleser (1964) ไม่แนะนำให้ทดสอบความแตกต่างทางสถิติของสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุป แต่เสนอให้เปรียบเทียบประสิทธิภาพของเครื่องมือในรูปของอัตราส่วนของความแปรปรวนของคะแนนเอกภพต่อความแปรปรวนของคะแนนความคลาดเคลื่อน σ^2_T/σ^2_E เรียกอัตราส่วนนี้ว่า "Signal- Noise" เขียนย่อว่า S/N ในกรณีที่มีการวัดที่ G และ D study ประกอบด้วยพาเซ็ดเครื่องมือเพียงพาเซ็ดเดียว เช่น ข้อสอบ ถ้าต้องการพิจารณาความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปของแบบสอบ 2 ชุด ชุดแรกประกอบด้วยข้อสอบ K ข้อ ชุดที่สอง K' ข้อ ใช้ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของ S/N และจำนวนข้อของข้อสอบดังนี้

$(S/N)_K : (S/N)_{K'} :: K : K'$ หรืออาจจะเขียนในรูปของสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปได้ว่า

$$p^2_K/(1-p^2_K) : p^2_{K'}(1-p^2_{K'}) :: K : K'$$

ตัวอย่าง ในการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปของแบบสอบฉบับ A ซึ่งมีค่าเป็น .80 กับฉบับ B ซึ่งมีค่าเป็น .85 ครูหรือผู้ที่ต้องการเปรียบเทียบเครื่องมือวัดผลสองฉบับนี้ ถามว่า "แบบสอบสองฉบับนี้ต่างกันอย่างไร" ถ้าใช้ S/N เป็นหน่วยเปรียบเทียบจะตอบคำถามได้ว่า "จะต้องเพิ่มข้อสอบฉบับ A อีกประมาณ 40 % จึงจะทำให้ผลการวัดมีความแม่นยำพอ ๆ กับฉบับ B"

วิธีคิด $p^2_K/(1-p^2_K) : p^2_{K'}(1-p^2_{K'}) :: K : K'$

$$.80/(1-.80) : 85/(1-.85) :: K : K'$$

$$4 : 5.667 :: K : K'$$

จากสัดส่วนนี้ชี้ให้เห็นว่า ถ้าต้องการให้ความแม่นยำในการวัดของฉบับ A พอ ๆ กับฉบับ B ต้องเพิ่มข้อสอบอีก $\frac{5.667 - 4}{4} \times 100 = 41.675\%$

เกณฑ์ในการเปรียบเทียบ

Cronbach, Schoneman and Mckie (1965 cited by Macready 1983: 156) ได้กำหนดเกณฑ์ในการเปรียบเทียบอัตราส่วน S/N ว่า ค่าสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุป 2 ค่าจะมีค่าพอ ๆ กันถ้าอัตราส่วนระหว่าง S/N ของทั้งสอง มีค่าอยู่ระหว่าง .83 และ 1.20

ผลการเปรียบเทียบ

เพื่อจะได้ทราบความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปในรูปของจำนวนค่าสังเกต กล่าวคือ จำนวนข้อสอบ (n_i) จำนวนผู้ตรวจ (n_r) ที่ใช้ในการสอบแบบความเรียง ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบอัตราส่วน S/N ของวิธีการตรวจภายใต้สถานการณ์การตรวจ ทั้ง 3 ตามเกณฑ์ของ Cronbach et al (1965) ดังที่กล่าวมา ผลการเปรียบเทียบปรากฏดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วน S/N ของวิธีการตรวจ 3 สถานการณ์ ตามรูปแบบการวัด $M_1(p/-/-/I,R^*)$ กำหนดให้จำนวนข้อสอบเป็น 1 ข้อ ผู้ตรวจเป็น 1 คน ($n'_i = 1, n'_r = 1, N'_i = , N'_r = 154$)

คู่ที่เปรียบเทียบ	(S/N) ₁	(S/N) ₂	(S/N) ₁ /(S/N) ₂
1. H2-H1	0.0732	0.0509	1.4381*
2. H2-A1	0.0732	0.0833	0.8788
3. A2-H1	0.1138	0.0509	2.2358*
4. A2-A1	0.1138	0.0833	1.3661*
5. H3-H1	0.0407	0.0509	0.7996*
6. H3-A1	0.0407	0.0833	0.4886*
7. A3-H1	0.0432	0.0509	0.8487

ตารางที่ 1 (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วน S/N ของวิธีการตรวจ 3 สถานการณ์ ตามรูปแบบการวัด $M_1(p/-/-/I,R^*)$ กำหนดให้จำนวนข้อสอบเป็น 1 ข้อ ผู้ตรวจเป็น 1 คน ($n'_1 = 1, n'_r = 1, N'_i = , N'_r = 154$)

คู่ที่เปรียบเทียบ	(S/N) ₁	(S/N) ₂	(S/N) ₁ /(S/N) ₂
8. A3-A1	0.0432	0.0833	0.5186*
9. H2-H3	0.0732	0.0407	1.7985*
10. A2-A3	0.1138	0.0432	2.6343*
11. A1-H1	0.0833	0.0509	1.6365*
12. A2-H2	0.1138	0.0732	1.5546*
13. A3-H3	0.0432	0.0407	1.0614
14. A2-H3	0.1138	0.0407	2.7961*
15. A3-H2	0.0432	0.0732	0.5902*

* การเปรียบเทียบพบความแตกต่าง

จากตารางที่ 1 พบว่า การสอบที่ใช้ข้อสอบ 1 ข้อและผู้ตรวจ 1 คน เมื่อเปรียบเทียบความแม่นยำในการอ้างอิงสรุปตามเกณฑ์ของ Cronbach, et al. (1965) พบว่า จากการเปรียบเทียบทั้งหมด 15 คู่ มีเพียง 3 คู่ มีค่าสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปมีความค่าพอ ๆ กัน ได้แก่ การตรวจวิธีประเมินรวมตามที่ได้รับการฝึกอบรมโดยที่ผู้ตรวจไม่รับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตรวจ (H2) กับการตรวจวิธีวิเคราะห์โดยอาศัยประสบการณ์ต่างวิชาชีพที่มีค่าอัตราส่วนของ S/N เป็น 0.8788 การตรวจวิธีวิเคราะห์ตามที่ได้รับการฝึกอบรมและผู้ตรวจรับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ (A3) กับการตรวจวิธีประเมินรวมโดยใช้ประสบการณ์ต่างวิชาชีพ (H1) มีค่า S/N เป็น 0.8487 และการตรวจวิเคราะห์ตามที่ได้รับการฝึกอบรมแต่ผู้ตรวจรับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ (A3) กับการตรวจวิธีประเมินรวมในสถานการณ์การตรวจอย่างเดียวกัน (H3) มีค่าอัตราส่วน

S/N เป็น 1.0614

ผลการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปของวิธีตรวจวิเคราะห์กับ วิธีประเมินรวม จากการเปรียบเทียบที่เป็นไปได้ทั้งหมด 9 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 2, 3, 6, 7, 11, 12, 13, 14 และ 15) พบว่า การตรวจวิธีวิเคราะห์ มีความแม่นยำในการอ้างอิงสรุปสูงกว่าการตรวจวิธีประเมินรวม อยู่ 4 การเปรียบเทียบ ได้แก่ การเปรียบเทียบ คู่ที่ 3, 11, 12 และ 14 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในสถานการณ์การตรวจโดยใช้ประสบการณ์ทางวิชาชีพ (คู่ที่ 11) และการตรวจตามที่ได้รับการฝึกอบรมและผู้ตรวจไม่รับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ (คู่ที่ 12) การตรวจวิธีวิเคราะห์มีความแม่นยำสูงกว่าการตรวจวิธีประเมินรวม แต่การตรวจตามที่ได้รับการฝึกอบรมและผู้ตรวจรับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ การตรวจทั้ง 2 วิธี จะมีความแม่นยำในการอ้างอิงสรุปพอ ๆ กัน (คู่ที่ 13) นอกจากการตรวจวิธีวิเคราะห์จะมีความแม่นยำในการอ้างอิงสรุปสูงกว่าการตรวจวิธีประเมินรวมภายในสถานการณ์เดียวกันแล้ว จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างสถานการณ์ที่ต่างกัน วิธีตรวจวิเคราะห์ตามที่ได้รับการฝึกอบรมและผู้ตรวจไม่รับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ (A2) มีความแม่นยำในการอ้างอิงสรุปสูงกว่าการตรวจวิธีประเมินรวม ในสถานการณ์อื่น ๆ ทั้งที่ตรวจโดยใช้ประสบการณ์ทางวิชาชีพ (H1) (คู่ที่ 3) และ การตรวจตามที่ได้รับการฝึกอบรมและผู้ตรวจรับรู้ประวัติของผู้ตอบ (H3) (คู่ที่ 14)

วิธีตรวจตามที่ได้รับการฝึกอบรมและผู้ตรวจไม่รับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ มีความแม่นยำในการอ้างอิงสรุปสูงกว่าการตรวจโดยใช้ประสบการณ์ทางวิชาชีพ (คู่ที่ 1, 3 และ 4) ยกเว้นวิธีตรวจประเมินรวม (H2) เท่านั้น ที่มีความแม่นยำในการอ้างอิงสรุปน้อยกว่าการตรวจวิธีวิเคราะห์โดยใช้ประสบการณ์ทางวิชาชีพ (A1) (คู่ที่ 2) การตรวจตามวิธีที่ได้รับการฝึกอบรมและผู้ตรวจไม่รับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ มีความแม่นยำในการอ้างอิงสรุปสูงกว่าการตรวจตามที่ได้รับการฝึกอบรมและผู้ตรวจรับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบในทุก ๆ การเปรียบเทียบ (คู่ที่ 9, 10, 14 และ 15)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วน S/N ของการตรวจ 3 สถานการณ์ตามรูปแบบการวัด $M_2(p/-/I/R^*)$ กำหนดให้จำนวนผู้ตรวจเป็น 1 คน ($n'_r = 1$, $N'_r = 154$, $N'_i = 5$)

คู่ที่เปรียบเทียบ	(S/N) ₁	(S/N) ₂	(S/N) ₁ /(S/N) ₂
1. H2-H1	0.2080	0.0850	2.4487*
2. H2-A1	0.2080	0.1425	1.4602*
3. A2-H1	0.3263	0.0850	3.8405*
4. A2-A1	0.3263	0.1425	2.2901*
5. H3-H1	0.1047	0.0850	1.2328*
6. H3-A1	0.1047	0.1425	0.7351*
7. A3-H1	0.1404	0.0850	1.6525*
8. A3-A1	0.1404	0.1425	0.9854
9. H2-H3	0.2080	0.1047	1.9863*
10. A2-A3	0.3263	0.1404	2.3241*
11. A1-H1	0.1425	0.0850	1.6770*
12. A2-H2	0.3263	0.2080	1.5684*
13. A3-H3	0.1404	0.1047	1.3404*
14. A2-H3	0.3263	0.1047	3.1153*
15. A3-H2	0.1404	0.2080	0.6748*

* ผลการเปรียบเทียบพบความแตกต่าง

จากตารางที่ 2 พบว่า ตามเกณฑ์ของ Cronbach, et al. (1965) การเปรียบเทียบทั้งหมด 15 คู่ มีเพียงคู่เดียวเท่านั้นที่มีค่าสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุพบอ ๆ กัน คือ การ

ตรวจวิธีวิเคราะห์ตามที่ได้รับการฝึกอบรมโดยที่ผู้ตรวจรับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ (A3) กับการตรวจวิธีวิเคราะห์โดยใช้ประสบการณ์ทางวิชาชีพ (A1) มีค่าอัตราส่วนของ S/N เป็น 0.9854 ที่เหลืออีก 14 คู่ มีความแม่นยำในการอ้างอิงสรุปแตกต่างกัน คู่ที่แตกต่างกันมากที่สุด ได้แก่ การเปรียบเทียบระหว่างการตรวจวิธีวิเคราะห์ตามที่ได้รับการฝึกอบรมและผู้ตรวจไม่รับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ (A2) กับการตรวจวิธีประเมินรวมโดยอาศัยประสบการณ์ทางวิชาชีพ (H1) ซึ่งค่าอัตราส่วน S/N ของ A2 ต่อ H1 เป็น 3.8402 เนื่องจากรูปแบบการวัดนี้ต้องการอ้างอิงไปยังเอกภาพผู้ตรวจอย่างเดียว จึงสามารถกล่าวได้ว่า ถ้าต้องการให้ผลการตรวจด้วยวิธี H1 มีความแม่นยำในการอ้างอิงสรุปไปยังเอกภาพผู้ตรวจได้เท่าเทียมกับการตรวจด้วยวิธี A2 จะต้องเพิ่มผู้ตรวจจากเดิมประมาณร้อยละ 300

ผลการเปรียบเทียบระหว่างการตรวจวิธีประเมินรวมกับวิธีวิเคราะห์ซึ่งมีทั้งหมด 9 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 2, 3, 6, 7, 11, 12, 13, 14 และ 15) พบว่าใน 9 การเปรียบเทียบมีอยู่ 8 การเปรียบเทียบที่ผลชี้ว่า การตรวจวิธีวิเคราะห์มีความแม่นยำในการอ้างอิงสรุปสูงกว่าการตรวจวิธีประเมินรวม (คู่ที่ 2, 3, 6, 7, 11, 12, 13 และ 14) มีเพียงคู่ 15 ซึ่งเปรียบเทียบระหว่างการตรวจวิธีวิเคราะห์ที่ผู้ตรวจได้รับการฝึกอบรมและรับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ (A3) กับการตรวจวิธีประเมินรวมที่ตรวจตามที่ได้รับการฝึกอบรมและไม่รับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ (H2) พบว่า การตรวจวิธีประเมินรวมมีค่าสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปสูงกว่าการตรวจวิธีวิเคราะห์ที่

การตรวจตามที่ได้รับการฝึกอบรมโดยที่ผู้ตรวจไม่รับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ มีค่าสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปสูงกว่าการตรวจโดยใช้ประสบการณ์ทางวิชาชีพทุก ๆ การเปรียบเทียบ (คู่ที่ 1-4) แต่การตรวจตามที่ได้รับการฝึกอบรมที่ผู้ตรวจรับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ มีค่าสัมประสิทธิ์การอ้างอิงสรุปสูงกว่าการตรวจโดยใช้ประสบการณ์ทางวิชาชีพอยู่ 2 การเปรียบเทียบ คือ H3 สูงกว่า H1 (คู่ที่ 5) และ A3 สูงกว่า H1 (คู่ที่ 7) ไม่ต่างกันอยู่ 1 คู่ คือ A3 กับ A1 (คู่ที่ 8) และ มีค่าต่ำกว่าอยู่ 1 คู่ คือ H3 กับ A1

ถ้าเปรียบเทียบในกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรม (คู่ที่ 9, 10, 14 และ 15) พบว่าในทุก ๆ การเปรียบเทียบ การตรวจโดยที่ผู้ตรวจไม่รับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบมีค่าสัมประสิทธิ์อ้างอิงสูงกว่าการตรวจที่ผู้ตรวจรับรู้ประวัติการเรียนของผู้ตอบ

ประวัติผู้เขียน

นายไพรัตน์ วงษ์นาม เกิดเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2492 ที่อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาโทฟิสิกส์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา 2517 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา 2523 และได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2527

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย